

ת"פ 62743/09/14 - מדינת ישראל נגד אילן שמואל, ראובן אוחנה, אלכסיי אורצקי

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 62743-09-14 מדינת ישראל נ' שמואל(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 000416544/2014

בפני כב' השופט אבשלום מאושר
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים
1. אילן שמואל (עציר)
2. ראובן אוחנה
3. אלכסיי אורצקי

החלטה.

מבוא

הנאשמים 1 ו-2 הגישו עתירה לגילוי ראיה.

ביום 19.1.15 התקיים דיון במעמד הצדדים בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן- פקודת הראיות), והמשך הדיון התקיים במעמד התביעה ובנוכחות רכז המודיעין.

כנגד הנאשמים תלוי ועומד כתב אישום, בו מיוחסות להם עבירות כדלקמן:

לנאשם 1 מיוחסת עבירת **יצוא, יבוא, סחר והספקה של סמים מסוכנים**- בניגוד לסעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן- הפקודה),

לנאשם 2 מיוחסת עבירת **יצוא, יבוא, סחר והספקה של סמים מסוכנים**- בניגוד לסעיפים 13 ו-19א לפקודה.

לנאשם 3 מיוחסות שתי עבירות: האחת, **שיבוש מהלכי משפט**- בניגוד לסעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- החוק); והשנייה, **החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית**- בניגוד לסעיף 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודה.

כעולה מחלקו הכללי של כתב האישום המתוקן, במועדים המפורטים בכתב האישום שימש אלכסנדר חנין כמביים עבור

רכישת סמים (להלן- המביים), ובחזקתו היה מכשיר סלולרי שמספרו 052-2026929 (להלן- המכשיר הסלולרי של המביים).

בחזקתו של נאשם 3 מכשיר סלולרי שמספרו 053-3409043 (להלן- המכשיר הסלולרי של נאשם 3).

מעובדות כתב האישום המתוקן, עולה כי בתאריך 17.9.14 בשעה 14:32 התקשר המביים למכשיר הסלולרי של הנאשם 3 ושאל אותו אם הוא יכול להשיג לו סמים, נאשם 3 השיב בחיוב ואמר כי יחזור אל המביים בעוד מספר דקות. לאחר מספר דקות, התקשר נאשם 3 למכשיר הסלולרי של המביים והשניים קבעו להיפגש לאחר כרבע שעה- עשרים דקות. בהמשך, נפגשו נאשם 3 והמביים באשדוד, המביים מסר לנאשם 3 סכום כסף בסך 200 ₪ (להלן- הכסף) ואמר לו להביא שתיים.

מיד ובסמוך לכך, בשעה 15:30 לערך, ברחוב טשרניחובסקי 8/7 באשקלון, בסמוך לדלת דירתו של נאשם 1 (להלן- הדירה) סחרו הנאשמים 1 ו-2 בצוותא חדא בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל 0.5659 גרם נטו (להלן- הסם), בכך שנאשם 3 מסר את הכסף לידי נאשם 1 ובתמורה מסר נאשם 3 את הסם לידי נאשם 1.

במועד ובמעמד זה, שהה נאשם 2 בדירה והיה בקשר עם נאשם 1.

מיד ובסמוך לכך, בחיפוש שנערך בדירה, נתפס הכסף בכיס מכנסיו של נאשם 2.

בהמשך, בצומת הרחובות ההסתדרות וביאליק באשקלון, עשה נאשם 3 דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עוות דין, בכך שזרק מידיו את הסם לאחר שהשוטרים דור בוסקילה ורן לוברט הודיעו לנאשם 3 אודות מעצרו.

טיעוני הצדדים

ב"כ העותרים 1 ו-2 סברו, כי יש מקום לגילוי ראיות שלגביהן הוצאה תעודת חסיון, ובכלל זה: תאריך מסירת המידע, מקור המידע, קרי- זהות האדם אשר מסר את המידע למשטרה ותוכנו של המסמך המסומן א.מ.2.

הטיעונים לעתירה כדלקמן:-

1. לטענת ב"כ העותרים, קיימת חשיבות גבוהה, הן לתוכן המידע והן לזמן מסירתו, שכן הפללתם לכאורה בתיק זה בוצעה ע"י המביים ועל פי חוק אין להיזקק לשיטה זו, אלא במקרים בהם קיים מידע אמין אודות האדם אשר בכוונתם להפליל.

2. עוד טוענים ב"כ העותרים, כי הליך הפעלתו של המביים נעשה בניגוד לנהלים ובצורה פסולה, בניגוד להנחיית פרקליט המדינה מספר: 14.6- הפעלת סוכן סמוי ע"י המשטרה והאשמתם על בסיס הפעלה זו מהווה פעולה בלתי נסבלת של הרשות, המקימה להם הגנה מן הצדק.

משנה תוקף לדברים, מצאו ב"כ העותרים בכך שמדובר בסוכן שאינו שוטר, עברייני אשר לחובתו רישום פלילי

מכביד מאוד במגוון של עבירות, אשר ריצה מאסרים ממושכים באופן תכוף ואפילו כיום עצור עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו בתיק תעבורה.

לאור האמור לעיל, סבורים ב"כ העותרים 1 ו-2 כי עצם קיומו של המידע בידי המאשימה בזמן הפעלת הסוכן הינו חיוני להגנת העותרים, באם פעלה המאשימה כנגד העותרים בלא שיש בידה מידע אמין אודותיהם תהפוך הפעלתו של הסוכן לבלתי חוקית.

3. בהגנתם של העותרים כמו כן טוענים ב"כ העותרים שיש חשיבות משמעותית לתוכנו המלא של המידע ולזהותו של המקור.

4. ב"כ העותרים טוענים, כי ההלכה הנוגעת לגילוי ראייה איננה משתמעת לשני פנים- כאשר בידיעה קיים פוטנציאל של העלאת הספק, יש לחשוף את הראייה, במיוחד כאשר המדובר בעד פוטנציאלי.

5. עוד הוסיף ב"כ עותר 1 כי בתעודת החיסיון בפסקה הראשונה בסיפא של הפסקה נאמר למעט.. המתייחס למידע באשר לתקינות מכשיר ההקלטה, לתקינות מדיית ההקלטה ולפעולות שנעשו בקשר אליהם.

6. כמו כן בפסקה השנייה לתעודת החיסיון בסיפא של הפסקה נאמר למעט.. מידע המתייחס לתקינות מכשיר ההקלטה וההסרטה, לתקינות מדיית ההקלטה וההסרטה ולפעולות שנעשו בקשר אליהם.

7. עוד הוסיף ב"כ העותר 2 כי מעדותו של אלכסנדר חנין ניתן להבין שהמביים לא עבד על סמך אותו מידע של הפרפרזה, וכי לדברי ב"כ העותר 2 המביים לא הופעל על סמך מידע אמין, וכי מדובר במביים שהוא עבריין ובנסיבות האמורות הנאשם זכאי לבדוק ולשם כך צריך את המידע, מה עוד לעניין המידע אם הוא אמין במסגרת חקירת השוטר באם המידע אמין או לא אמין יש לכך משמעות ובין היתר לבסס בעתיד טענת הגנה מן הצדק.

8. בנסיבות האמורות מבקשים ב"כ העותרים 1 ו-2 להורות למשיבה לגלות כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות את שמו של מוסר הידיעה, תוכן המידע ותאריך מסירת הידיעה.

9. **מנגד, ב"כ המשיבה**, טוענת כי יש לדחות את הבקשה, שכן על פי הפסיקה המבחן הנוהג לעניין עתירה לגילוי ראייה חסויה הוא לעולם מבחן הרלוונטיות להגנת הנאשם, ולגופו של עניין לאחר עיון בחומר החקירה שלגביו הוצאה תעודת חסיון, נמצא כי אין דבר אשר עלול להועיל להגנת הנאשם, וכי במקרה זה, יש להעדיף את האינטרס הציבורי באופן מובהק ולדחות את הבקשה.

10. לאחר שמיעת הצדדים, החלטתי לקיים דיון במעמד צד אחד, בלשכתי, ולשמוע פרטים מפי רכז המודיעין, בכדי לגבש את המסקנה המתבקשת בנסיבות העניין.

דין והכרעה

11. בסעיף 45 לפקודת הראיות, שכותרתו - חסיון לטובת הציבור, נקבע:

עמוד 3

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראייה אם השר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית משפט הדן בדבר, על פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה כי יש צורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין לא לגלותה".

12. השאלה היא האם מדובר בראייה שעשויה לעורר ספק באשמת הנאשם, אם על ידי ביסוס טענות ההגנה, ואם על ידי כרסום משקלן של הראיות התביעה, ודרושה להגנת הנאשם.

13. מכאן שאם החשיבות של הראייה החסויה להגנה היא חשיבות שולית או זניחה, רק אז יש מקום לעריכת האיזון הקבוע בפקודה. את הערכת מידת האפקטיביות של הראייה החסויה להגנת הנאשם במסגרת בחינה זו, יש לבחון לפי יריעת המחלוקת בין הצדדים, הבחינה מטבעה הינה פרטנית לגופו של תיק, יש לבחון את שדה המחלוקת שבין התביעה לבין הנאשם, ואת מיקומה של הראייה וחשיבותה היחסית בשדה זה, ולאזן את חשיבותה היחסית של אותה ראייה בהתייחס לקשת האפשרויות בין חשיבות אפסית לבין חיונית מרובה. משנקבע משקל זה יש להשוותו למשקל האינטרס הציבורי למנוע את החשיפה, אם הראשון עולה על השני יש לצוות על הגילוי (בש"פ 1924/93 משה גרינברג נגד מדינת ישראל, פ"ד מז (4) 766, 770, 771 (1993)).

14. בבש"פ 838/84 לבני ואחרים נגד מדינת ישראל, פ"ד לח (3) 729 נקבע:-

" עשיית צדק בהקשר זה משמעותה ניהול הליך פלילי הוגן, שיש בו כדי לחשוף את האמת ולא לגרום לעיוות דין לאותו נאשם ספציפי העומד לדין, על-כן, אם חומר החקירה, אשר לגביו חל חסיון, חיוני להגנת הנאשם, כי אז בוודאי, הצדק דורש את גילוי, ושיקול זה עדיף על פני כל שיקול ביטחוני אפשרי... עדיף זיכוי של נאשם, שאת אשמתו אין להוכיח בשל הצורך לגלות ראייה שיש אינטרס ביטחוני שלא לגלותה, על פני הרשעתו של נאשם, שאת חפותו אין להוכיח בשל הצורך שלא לגלות ראייה חסויה..."

על מנת שניתן יהיה לבחון את שני הצרכים הללו ולאזן ביניהם, יש צורך לאתר את חזית המריבה בין בעלי הדין, שלכאורה ניתן יהיה לערוך את האיזון. חזית המריבה נחשפת לאחר בחינת גרסת התביעה, כפי שבאה לידי ביטוי בכתב האישום, אל מול גרסת ההגנה.

מן הכלל אל הפרט

15. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם, עבירות כפי שפירטתי בפרק המבוא.

16. השר לביטחון פנים הוציא תעודת חסיון, לפיה אין לגלות כל פרט או מידע שעניינם: השיטה, האמצעים ואופן הביצוע הטכני ששימשו בביצוע הקלטת השיחות במהלך החקירה בתיק זה, למעט מידע המתייחס לתקינות מכשיר ההקלטה, לתקינות מדיית ההקלטה ולפעולות שנעשו בקשר אליהם.

כל פרט או מידע שעניינם: השיטה, האמצעים ואופן הביצוע הטכני ששימשו בביצוע ההקלטות וההסרקות במהלך חקירה זו למעט מידע המתייחס לתקינות מכשיר ההקלטה וההסרטה, לתקינות מדיית ההקלטה

וההסרטה ולפעולות שנעשו בקשר אליהם.

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות האדם אשר מסר למשטרה את המידע המתועד בדו"ח ידיעה מס' 14-0441-090 (סומנה א.מ/1), לרבות תוכן המידע במלואו יום ושעת מסירת המידע למעט תמצית המידע המתועדת במסמך שנערך ע"י אורן בוכניק והמסומן פ' 1 (תעודת החסין סומנה א.מ/2).

17. לאחר ששמעתי את טענות ב"כ עותרים 1 ו-2 נפגשתי בלשכתי עם התביעה ועם רכז המודיעין, מר ליאור עוזר, בחנתי את הראיות החסיות ואת טיעוני המשיבה. יצוין כי במהלך הדיון במעמד צד אחד נרשם פרוטוקול חסוי בכתב יד.

הפרוטוקול החסוי של התביעה יוכנס למעטפה אשר תשמר בכספת בית המשפט.

18 אציין שבבחינת חשיבות הראייה על רקע טענות ב"כ העותרים 1 ו-2 ויריעת המחלוקת,

הרי שדו"ח ידיעה שמספרה 14-0441-090 וזהות המקור לא יכולים לסייע להגנה, בכל

הקשור לכתב האישום המיוחס לעותרים.

18. מנגד, קיים אינטרס ציבורי חשוב שבשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה, אשר לדברי המשיבה עלול להיפגע פגיעה אנושה באם אענה לגילוי הראיות, זאת אל מול אינטרס ההגנה שבמקרה דנן החשיבות לחשיפה לצורך מיצוי ההגנה היא כאמור אפסית.

19. בהתחשב באינטרס הציבורי ובצורך בשיתוף פעולה עם המשטרה, מחד; ובבחינת הראייה החסויה בראי ההגנה, מנגד, לא מצאתי שיש פגיעה בהגנת הנאשם, שכן מדובר בסיוע אפסי. על כן, לא מצאתי לנכון להורות כמבוקש.

20. יחד עם זאת, אני סבור כי יש מקום לחשוף את תאריך מסירת הידיעה ושעת מסירת הידיעה המתועד בדו"ח ידיעה מס' 14-0441-090 (סומנה א.מ/1).

21. באשר ליתר טענות ב"כ עותרים 1 ו-2 הן באשר לפעילות הסוכן, עברו הפלילי, פעילות המאשימה בכל הקשור להפעלת סוכן, אין כל רלוונטיות לגילוי הראייה.

ב"כ העותרים 1, ו-2 יוכלו לחקור ככל שימצאו לנכון את המביים במסגרת שלב ההוכחות.

סוף דבר

22. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, ובחנתי את החומר החסוי על פי אמות המידה הנדרשות, למעט האמור בסעיף 21 לעיל, אין מקום לקבל את העתירה, והיא נדחית.

23. לעניין הבקשה בדבר קבלת חומר החקירה בכל הקשור ל- לתקינות מכשיר ההקלטה, לתקינות מדיית ההקלטה ולפעולות שנעשו בקשר אליהם כאמור בסיפא של הפסקה הראשונה בתעודת החסיון, וכן חומר חקירה בכל הקשור לתקינות מכשיר ההקלטה וההסרטה, לתקינות מדיית ההקלטה וההסרטה ולפעולות שנעשו בקשר אליהם כאמור בסיפא של הפסקה השניה בתעודת החסיון (סומנה א.מ/2), מאחר ומדובר בחומר חקירה שאינו חסוי, על העותרים להגיש את הבקשה להשלמת חומר חקירה במסגרת סעיף 74 למסד"פ.

24. מומלץ כי הצדדים יתאמו פגישה בטרם הגשת הבקשה ויסכמו את השלמת חומר החקירה לצורך מיצוי הגנת הנאשמים.

המזכירות תמציא העתק מהחלטה לב"כ הנאשמים ולמאשימה באמצעות פקס' ובדואר רשום.

ניתנה היום, ב' שבט תשע"ה, 22 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.